

Waar het Evangelie spreekt over de knechten die wakker bleven en de komst van de Heer afwachten, zegt Hij: 'Wanneer Hij in de derde nachtwake komt en hen zo aantreft, gelukkig zijn ze ...' (Lc. 12, 38).

Deze waakzaamheid nu is er een over het hart. Ook de wijze man maant ons aan dit met alle zorg te bewaken, "want daar ligt de oorsprong van het leven" (Spr. 4,23).

Ik voor mij echter geloof dat deze nog in het bijzonder uit twee soorten bestaat.

De geest moet namelijk zijn aandacht tegelijk splitsen op de kudden van zijn gevoelens en op die van zijn gedachten.

Terecht kent men dus alle waakzaamheid aan het hart toe, omdat de waakzaamheid over handen en mond daaruit voortvloeit...

Een opborrelende bronader immers moet eerst liggende grachten vullen, anders kan hij niet op zichzelf terugvloeien, niet tot rust komen en niet in de hoogte stijgen, omdat het water elders wordt verbruikt.

Zo is het ook met de ziel van de mens. Zo zij de twee wachten die van de hand en de tong, niet nauwgezet vervuld heeft, kan zij zich niet concentreren op de zorg voor zichzelf, niet de weldadige rust van godsvrucht genieten en ook niet opstijgen tot de verheven trap van goddelijk Schouwen.

Oktober 2021
Jrg. 15, nr. 7

Bernardus,
uit de 17^{de} toespraak van de 3-voudige waakzaamheid

*Heer Jezus Christus,
Gij zijt voor mij het antwoord
op fundamentele levensvragen.*

*Gij wijst me de weg
naar God en naar elk-ander.*

*In uw verhaal herken ik
mijn eigen levensperspectief.*

*Gij leert me
wat menselijkheid is.*

*Gij toont me
hoe vrede, geluk en gerechtigheid
in deze wereld tot stand kunnen komen.*

*Gij leert mij het brood van dit leven
te breken en te delen.*

*Gij leert me hoe ik voluit
mezelf kan worden: kind van God,
met alles wat dit inhoudt,
vandaag en over de dood heen.*

*Daarom zijt Gij mijn Verlosser
en heb ik U nodig, vandaag
en alle dagen van mijn leven.*

S. Lamberigts